

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

10 листопада 2005 року

№34 (2728)

Візит міністра освіти Туреччини

27 жовтня 2005 року відбувся візит делегації Міністерства освіти Турецької Республіки на чолі з міністром освіти доцентом доктором Хюсейіном Челіком до нашого університету. Делегацію зустрічали: ректор НТУУ «КПІ» академік М.З.Згуровський, перший проректор Ю.І.Якименко, проректори С.І.Сидоренко і М.В.Печеник та інші. З української сторони в зустрічі брали участь: заступник міністра освіти і науки України М.С.Степко, начальник департаменту міжнародного співробітництва та євроінтеграції МОН О.С.Сухолиткий.

Під час зустрічі пан міністр був ознайомлений з історією заснування та становлення НТУУ «КПІ», його видатними професорами та випускниками.

Під час бесіди ректора НТУУ «КПІ» М.З.Згуровського з паном міністром, яка проходила в дружній конструктивній атмосфері, були розглянуті перспективи співпраці між НТУУ «КПІ» та освітньо-науковою сферою Турецької Республіки, проблеми, які потребують вирішення при організації навчального процесу студентів-політехніків із Туреччини.

З турецької сторони в розмові також взяли участь Надзвичайний та Повноважний Посол Турецької Республіки в Україні Б.Джанкорель, співробітники Посольства Туреччини в Україні.

Після розмов з керівництвом університету та МОН України відбулася зустріч міністра освіти Турецької Республіки з турецькими студентами, що навчаються в НТУУ «КПІ».

Інф. «КПІ»

МОЛОДА ГЕНЕРАЦІЯ ХУДОЖНИКІВ ЄВРОПИ В КПІ

1 листопада 2005 року в приміщенні картинної галереї ім. Григорія Синиці при НТУУ «КПІ» було відкрито художню виставку «Молода генерація художників Європи», яка була організована в рамках заходів з нагоди 10-ї річниці членства України в Раді Європи.

Виставка є спільним проектом інформаційних офісів в Україні, Молдові, Румунії та Польщі, який здійснено за підтримки Національної спілки художників України та Національного технічного університету України «КПІ».

Молоді митці Європи репрезентують на цій виставці різні напрями нової естетики. Їх роботи розкривають внутрішній світ та особливість кожного з них, об'єднаних небайдужістю до навколишнього світу, спільною ментальністю та гуманістичними ідеями.

На урочистій церемонії відкриття виставки виступили численні гості: представники посольств, Міністерства культури України, НСХУ та НТУУ «КПІ».

Інф. «КПІ»

Великий хол сьомого корпусу знову перетворився на виставковий зал. Тут 3 листопада відбулося урочисте відкриття головної художньої виставки нашого університету «Таланти КПІ – 2005». Зібралися учасники, глядачі, офіційні особи, почесні гості, поети, музиканти. Лунали теплі слова вітання, вірші, пісні...

леджу. Представлено також дитячі роботи. Цьогорічна виставка – масштабніша за усі попередні, адже виставлено понад тисячу робіт сотні авторів. Тут представлено живопис, графіку, фото, скульптуру, декоративно-прикладне мистецтво.

Виставка має назву «Квітка папороті». З цього приводу завідувач ка-

Київська політехніка по праву пишається не лише своїми колишніми викладачами і студентами, які зробили вагомий внесок у розвиток науки, техніки і виробництва, але й нинішніми вихованцями, які відмінно навчаються, є суспільно активними громадянами та гідно представляють НТУУ «КПІ» на різного рівня олімпіадах, конференціях, успішно здійснюють наукові дослідження та користуються попитом у роботодавців. За країці здобутки відмінників представляють до іменних стипендій. Сьогодні ми знайомимо читачів із політехніками, удостоєними стипендії Верховної Ради.

Світлана Алхімова (ММІФ) є старостою групи і курсу, заступником голови студради гуртожитку №8, членом санітарної комісії студмістечка, членом потєничного клубу «Міф» та бізнес-клубу ММІФ. Вона взяла участь у I Міжнародній студентській конференції з телемедицини, де її доповідь викликала зацікавленість слухачів, отримала сертифікат за програмою Інституту міжнародної освіти (США). При проходженні технологічної практики розробила автоматизоване робоче місце для лікарів стаціонарів лікарні №9.

Андрій Білан (ІХФ) опанує спеціальність «Хімічна технологія переробки деревини та рослинної сировини», займається науковими дослідженнями на кафедрі, про результати своєї роботи доповідав на VIII Міжнародній науково-практичній конференції «Екологія. Людина. Суспільство», брав участь у III Науково-практичній студентській конференції ВНЗ України «Держава і економічне зростання». Його роботи отримали схвальні відгуки.

Катерина Білоконь (ФФВС) бере активну участь у громадському житті факультету, має гарні організаторські здібності, які виявляє на посаді старости групи, є членом наукового студентського гуртка факультету, бере участь у конференціях та конкурсах за спеціальністю «Фізичне виховання», працює кореспондентом газети «Київський політехнік», випускає факультетську газету. Нагороджена грамотою Вченої ради за вагомий внесок у розвиток університету, зміцнення

його державного та міжнародного авторитету.

Олексій Жученко (ІХФ) з 2-го курсу працює лаборантом навчально-наукової лабораторії «Технології дистанційного навчання в галузі хімічної інженерії», займається розробкою та впровадженням сучасних методів навчання абітурієнтів, бере участь у наукових розробках кафедр. Виступав із доповіддю на VII Міжнародній науково-методичній конференції «Вища технічна освіта: проблеми та перспективи розвитку в контексті Болонського процесу». Він обраний першим заступником голови Студради університету, головою профбюро ІХФ, членом профкому студентів НТУУ «КПІ», є членом Вченої ради університету. Нагороджений Почесними грамотами Солом'янської РДА, профкому університету та ІХФ.

Стипендіати Верховної Ради

Наталія Кузнєцова (ІПСА) бере участь у дослідницькій роботі на кафедрі: у створенні збірника завдань з курсу «Теорія прийняття рішень», переклади монографії академіка М.З.Згуровського «Системний аналіз» англійською мовою. Працює головою профбюро ІПСА, приділяє багато часу організації студентського дозвілля.

Олена Можаровська (ІЕЕ) бере активну участь у науковій роботі кафедри, посіла третє місце в олімпіаді з математики, працює під керівництвом доц. В.М.Сліденка над створенням інтерактивної комп'ютерної експертної системи для впровадження в навчальний процес за курсом «Моделювання електромеханічних систем на ЕОМ».

Наталія Сергієнко (ФАКС) має дві наукові публікації у звітах кафедри приладів та систем керування літальними апаратами. Працює над створенням мультисенсорних мікромеханічних систем вимірювання та над розробкою математичних моделей одномасових гіроскопів, вільно володіє іноземною мовою, збирається вступати до аспірантури за спеціальністю.

За інф. відділу соціальних питань

Таланти квітнуть в КПІ

До відкриття виставки випущено запрошення-буклет, де наводяться слова першого ректора КПІ В.Л.Кирпичова: «Вважаю художню сторону вкрай важливою для усіх галузей техніки. Інженери зобов'язані турбуватися про красу своїх споруд, а тому вони повинні отримувати художню освіту».

Виставка «Таланти КПІ» відбувається вже в одинадцятє. І втретє – є міжвузівською. Свої роботи демонструють студенти, співробітники, випускники КПІ, а також представники Міжнародного університету технології та дизайну, педагогічного, медичного, авіаційного університетів, Міжнародного університету фінансів, Театрального ко-

федрі філософії проф. Б.В.Новіков зауважив, що це дуже символічно: всі знають, що папороть не цвіте, але на Івана Купала люди, вірячи в чудеса, шукають квітку папороті. І поки шукають, поки вірять, то творять.

В.Миколаєнко

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 **Візит міністра освіти Туреччини**

Нові художні виставки в НТУУ «КПІ»

Стипендіати Верховної Ради

2 **Інтерв'ю директора КБ ІС А.Й.Савицького**

Відмінники ВІТІ

Конференція з історії техніки

3 **Кафедрі АУТС – 60!**

Плідна співпраця

Витоки української писемності

4 **Редактори сміються**

Музеї нашого міста

А.І.САВИЦЬКИЙ: “Наше завдання – забезпечити інформацією студентів і співробітників університету”

Вхід до 13-го корпусу прикрашає велика вивіска “Конструкторське бюро інформаційних систем” (КБ ІС). Структура ця в Київській політехніці існує з 1988 р. і пов’язана практично з усіма підрозділами університету, адже здійснює забезпечення навчального процесу з інформатики, обчислювальної техніки, інших дисциплін шляхом використання власних комп’ютерних класів. З 2005 року перед КБ ІС поставлено нове велике завдання – створення єдиного інформаційного середовища (ЄІС) університету, що включає інформаційні ресурси, телекомунікаційну мережу, автоматизовану систему управління (АСУ) НТУУ “КПІ”, елементи інформаційної інфраструктури підрозділів, систему електронного документообігу, бази даних, системи управління, обліку контингенту студентів і викладачів та ін. Тому сьогодні колектив КБ ІС працює над розробкою технічного, інформаційного, програмного, математичного, методичного та організаційного забезпечення ЄІС університету; займається розробкою, впровадженням, обслуговуванням та модернізацією автоматизованих робочих місць, підсистем і компонентів АСУ НТУУ “КПІ”; координує роботи з реалізації програми інформатизації університету із залученням до цього всіх підрозділів університету. У майбутньому є плани щодо участі в розробці та впровадженні нових освітніх технологій, реалізації освітніх проектів, проведення пошукових, науково-дослідних та конструкторських робіт зі створення автоматизованих систем управління закладами освіти та науки, автоматизованих робочих місць службовців, викладачів та студентів, інших категорій співробітників; у межах прямих зв’язків та окремих контактів із закордонними партнерами передбачається участь у міжнародному співробітництві.

Про сьогоднішнього конструкторського бюро інформаційних систем розповідає його директор доц. А.І.Савицький. На цій посаді він недавно, але добре орієнтується в своєму “господарстві”.

– *Артеме Йосиповичу, які підрозділи входять до складу КБ ІС?*

– Для виконання поставлених ректором завдань проведено реорганізацію структури КБ ІС. Зараз у складі нашого конструкторського бюро є відділи програмного забезпечення навчального процесу, технічного забезпечення навчального процесу, організаційного забезпечення та диспетчеризації навчального процесу, забезпечення навчального процесу в СІМ центрі університету, планування робіт та матеріально-технічного забезпечення діяльності КБ ІС, програмного та інформаційного забезпечення комп’ютерно-телекомунікаційних мереж ЄІС університету, центр управління базовим вузлом мережі URAN, відділи математичного та програмного забезпечення ЄІС університету, інформаційного, методичного та організаційного забезпечення ЄІС університету, видів забезпечення АРМів, підсистем та ланок автоматизованої системи управління університетом.

Але робота у нас колективна, тож активно залучаємо і запрошуємо до

співпраці студентів та фахівців із кафедр (у межах бюджетного фінансування).

– *Над чим нині працюють в КБ ІС?*

– Наша основна діяльність спрямована на технічне і програмне забезпечення навчального процесу та розробку і впровадження ЄІС в університеті. У комп’ютерних класах КБ ІС у 2004/2005 н.р. навчалось близько 6,5 тисяч студентів із 16 факультетів та інститутів НТУУ “КПІ” (ВПІ, ІЕЕ, ІТС, ІХФ, ІФФ, МІПО, ММІФ, ПБФ, ФАКС, ФБТ, ФЕА, ФЕЛ, ФІОТ, ФММ, ФМФ, ХТФ). Обладнання комп’ютерами, допоміжним обладнанням та інвентарем додатково введених (після ремонту) класів (на що по-

А.І.Савицький

трібно близько 390 тис. грн) дасть можливість додатково навчати ще 3 тис. студентів на рік.

Що стосується розробки ЄІС, то, насамперед, ведеться ретельна проробка структури всієї системи, процесів взаємодії підсистем, організації доступу до баз даних, методичного забезпечення навчального процесу, об’рунтування вибору програмної та технічної платформи і таке інше.

– *Розкажіть докладніше про розробку ЄІС університету.*

– Уже завершено розробку бета-версії (тобто версії, що потребують подальшого вдосконалення) програмного забезпечення декількох автоматизованих робочих місць: секретаря проректора з навчальної роботи, співробітника навчально-методичного управління, завідувача відділу практики, співробітника відділу працевлаштування, директора науково-технічної бібліотеки, директора студмістечка, головного зберігача музею КПІ, керівника центру культури і мистецтва, керівника студентського центру праці, керівника відділу соціальних питань,

співробітника відділу кадрів, працівника адміністративного сподарського відділу, начальника транспортного відділу, працівника бухгалтерії АТП, працівника адміністративного сподарського відділу, завідувача складу тощо.

У стадії опрацювання знаходяться: система класифікації і кодування документів, підрозділів, посад для впровадження електронного документообігу, створюються бази даних “Співробітники університету”, “Внутрішні документи”, “Методичне забезпечення дисциплін”, АІС “Відділ кадрів ПВС”, АІС “Відділ кадрів інженерно-технічного персоналу”, АІС “Відділ кадрів учбово-допоміжного персоналу”.

– *Який напрям роботи Ви вважаєте найважливішим на даному етапі?*

– Без сумніву, це створення системи класифікації й кодування, що є

основою для електронного документообігу.

– *Чи існують подібні системи в інших ВНЗ?*

– Ми ознайомилися з системами автоматизації управління ВНЗ України, Росії, інших країн. Можна сказати, що ЄІС НТУУ “КПІ” посяде гідне місце серед кращих систем оперативного управління діяльністю вищого навчального закладу. Університет “КПІ” має розгалужену структуру зі своїми особливостями. А щодо запланованої кількості завдань, що будуть вирішуватись у системі, то, принаймні на Україні, подібних систем ще ніхто не створював. Тож роботи нам вистачить не на один рік.

– *А найближчі плани?*

– На поточний навчальний рік заплановано розробку та впровадження системи електронного документообігу 1-го рівня (ректорат – канцелярія – факультети, інститути).

У 2006 році будуть впроваджені: АІС “Професорсько-викладацький склад” (автоматизоване формування і введення змін до шаблонів (зразків) наказів у справах професорів та викладачів; автоматизоване формування і введення бази даних “Професорсько-викладацький склад університету”; автоматизоване формування звітів “Науково-педагогічні кадри станом на 1 жовтня”, “Чисельність викладацького складу станом на 1 жовтня”, “Чисельність окремих категорій працівників за рік станом на кінець року”, “Відомості про прийнятих працівників станом на кожні 10 днів”, “Звіт про використання робочого часу за квартал, півріччя, рік”, “Педагогічні та науково-педагогічні працівники станом на 1 жовтня”, “Зведені дані про кількісний та якісний склад викладачів по кафедрах, факультетах і в цілому по ВНЗ”, “Зведені дані про кількісний та якісний склад деканів та завкафедрми станом на 1 січня”, “Середній вік ППС станом на 1 січня” тощо); АІС “Науковий та інженерний персонал” (автоматизоване формування і введення змін до шаблонів (зразків) наказів у справах наукового та інженерного персоналу, автоматизоване формування і введення бази даних “Науковий та інженерний персонал”, “Список документів особових справ наукового та інженерного персоналу”, “Актив-описів особових справ працівників для здачі в архів” тощо); АІС “Навчально-допоміжний персонал”; АРМ співробітника навчального відділу ВНЗ, АРМ методиста факультету, деякі інші АІС та АРМ.

– *Усе викладене вище стосується загальноуніверситетського середовища. Чи є якісь наробики для підрозділів, приміром кафедр?*

– Так. Зараз працюємо над створенням уніфікованої структури сайту кафедр НТУУ “КПІ”. Невдовзі буде організовано автоматизоване накопичення інформації щодо кафедр (тобто перелік того, що має бути відображено на сайтах) за допомогою спеціального програмного комплексу. Цей комплекс буде передано на факультети для подальшого направлення на відповідні кафедри для введення інформації щодо історії, сьогоднішнього майбутнього кафедр, напрямів підготовки, спеціальностей і спеціалізацій, навчальних робочих планів, методичного забезпечення навчального процесу, персоналу й випускників кафедр, наукових шкіл, міжнародних зв’язків тощо. Згодом ця інформація буде використана при створенні WEB-порталу НТУУ “КПІ”, що дасть змогу якісно поліпшити інформованість студентів, співробітників університету, а також широкого загалу про наш університет.

Спілкувалася Н.Вдовенко

2 листопада 2005 року відбулася зустріч ректора НТУУ “КПІ” академіка М.З.Згуровського та начальника Со-

У центрі уваги – питання безпеки

лом’янського РУ ГУ МВС України в м. Києві полковника міліції А.Х.Манасяна із представниками землячів іноземних громадян, які навчаються в НТУУ “КПІ”. На порядку денному зустрічі стояли питання безпеки, організації побуту та проблеми, що виникають при перереєстрації паспортів.

Необхідно зазначити, що це вже не перша зустріч керівництва університету та представників міліції зі студентами-політехніками, на якій піднімаються питання дотримання правил правопорядку у студентському середовищі. Зацікавлено і жваво в діалоговому режимі пройшло обговорення складних питань, що хвилюють студентів.

За результатами зустрічі було прийнято рішення про впровадження дієвих заходів щодо покращання безпеки проживання та навчання студентів.

В.Д.Тетерятник, заступник проректора

Відмінники ВІТІ

Курсанти ВІТІ серед політехніків, а особливо жіночої їх частини, користуються увагою й заслуженою повагою: стримані, підтягнуті, ділові, а на дозвіллі – веселі й товариські. Та головне завдання студентів і курсантів у стінах Політехніки – сумлінне навчання. Примітно, що серед майбутніх військових чимало відмінників, які завдяки систематичній сумлінній праці мають гарні знання і підтверджують це на іспитах.

Лише на п’ятірки навчаються: третьокурсник Олексій Драглюк (голова студради ВІТІ, активний учасник студентської самодіяльності – вправний читець-декламатор); четвертокурсники Сергій Радкевич, Сергій Саражинський, Володимир Єщенко, п’ятикурсники Олександр Коломійчук, Юрій Білім, Анатолій Коржик, Владислав Павловський. У вересні студенти п’ятого курсу прийняли військову присягу й називаються нині курсантами, а вже за рік прикріплять до погонів лейтенантські зірочки.

Як офіцери ЗС України вони впроваджуватимуть на практиці новітні знання і передаватимуть підопічним уміння, отримані у ВІТІ. Керівництво інституту сподівається, що їх вихованці гідно продовжуватимуть славні традиції ВІ, історія якого налічує понад вісім десятиліть.

Т.Шибіцька, майор ВІТІ

Конференція з історії техніки

20-21 жовтня 2005 р. в нашому університеті пройшла IV Всеукраїнська наукова конференція «Актуальні питання історії техніки», організаторами якої виступили НТУУ «КПІ», НТУ «ХПІ», Дніпропетровський національний університет, ІЕЗ ім. Є.О. Патона НАН України, Центр пам’яткознавства НАН України і УТОПІК, Центр дослідження науково-технічного потенціалу та історії науки ім. Г.М. Доброва НАН України, АІН України, Асоціація працівників музеїв технічного профілю, Державний політехнічний музей при НТУУ «КПІ».

Конференція зібрала близько 70 учасників з Києва, Харкова, Дніпропетровська, Полтави, Луцька, Маріуполя, Житомира. Працювало три секції: «Відатні інженери та наукові школи», «Розвиток технічних ідей і підготовка кадрів», «Історія галузей та підприємств».

Конференції з історії техніки, що постійно проводяться в нашому університеті, – найбільш представницькі в Україні. З кожним роком розширюється географія учасників, збільшується кількість доповідей. Можна говорити, що наукові зібрання в КПІ стимулюють розвиток такого розділу науки, як історія техніки. Тож НТУУ “КПІ” як провідний технічний університет України є осередком вивчення історії техніки.

Інф. “КПІ”

Незабутня навчальна практика

Дякуючи турботі завідувача кафедрою фізико-хімічних основ технології металів ІФФ НТУУ “КПІ” члена-кореспондента НАН України, д.т.н. проф. Д.Ф.Чернеги останні роки організовується навчальна практика студентів спеціальностей “Спеціальна металургія” і “Ливарне виробництво чорних і кольорових металів” на металургійних комбінатах Запоріжжя і Маріуполя. Голова правління ВАТ “Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча” народний депутат України Герой України В.С.Бойко забезпечив студентам-практикантам перевезення, проживання та харчування на весь час перебування в Маріуполі.

Ми ознайомилися з усіма металургійними цехами – доменним, конверторним, мартенівським, прокатним, трубним, ливарним, агломераційним і вапно-відпалювальним виробництвом. Всюди нас зустрічали ввічливі робітники комбінату, які охоче відповідали на різні запитання – ми дізнались багато нового про металургійну галузь.

Частина наших однокурсників проходила навчальну практику на ВАТ “Запоріжсталь”. Вони ознайомилися з повним металургійним виробництвом цього комбінату. За надану можливість перебування на практиці студенти висловлюють щире подяку керівництву металургійного комбінату ВАТ “Запоріжсталь” і особливо голові правління цього комбінату, Герою України В.А.Сацькому.

Також студенти ознайомилися з найцікавішими місцями Маріуполя: побували на пляжах Азовського моря, відвідати екстрем-парк, театр, стадіон.

Кожний студент отримав нові знання, побачив багато цікавого і повчального. Перебування на навчальній практиці запам’ятається нам на довгі роки.

Дарина Гуркова, студ.гр.ФС-31

Ювілейних дат кафедри автоматизації та управління в технічних системах (АУТС) на пам'яті її ветеранів було багато. Один з авторів цієї статті – Ксенія Веремівна Біба – працює на кафедрі від дня її заснування (а в КПІ з 1935 року; погодьтеся, що це теж ювілей, так ще й який!), другий автор почав свою трудову діяльність на кафедрі в рік її 20-річчя. Якщо співвіднести вік кафедри з віком людини, то, мабуть, перед нами пройшли всі основні періоди її існування (згадаємо шекспірівське «As you like it» – сім віків людини: молодість, зрілість середнього віку, зрілість мудрого віку...).

На думку авторів, в історії кафедри є три періоди розвитку, що відпо-

В.А.Скаржепа, Л.Ю.Юрчук, В.В.Яновський та інші).

Становлення

На початку 70-х років на кафедру прийшов Г.Б.Сердюк із новим науковим напрямом «Технічна (фізична) діагностика елементів автоматизації» (його учні – О.В.Савчук, К.О.Кольченко, В.Г.Усатенко та інші). У цей період кафедрою вже керував Ф.О.Катков, який підготував 6 докторів і близько 30 кандидатів наук у галузі передачі й перетворення інформації. Одержали успішний розвиток теоретичні й прикладні задачі кодування й передачі даних, у тому числі по новітніх на той час волоконно-оптичних каналах зв'язку.

Ще одна гідна учениця проф. Краснопрошиної – Т.И.Лукина. Тривалий час вона успішно працювала в науково-дослідному секторі, нині – не менш ефективно виконує обов'язки вченого секретаря кафедри.

Кафедра із середини 80-х років улевнено «набирала обертів», зміцнилося її становище як провідної кафедри в Україні зі спеціальності. Суттєво зросла кількість наукових публікацій, монографій і навчальних посібників. На жаль, цей динамічний процес був пригальмований загальною негативною економічною ситуацією в середині 90-х, а потім і передчасною смертю проф. А.А. Краснопрошиної.

Н.Карпова, Д.Корнєєв, А.Котращенко, Л.Половникова, А.Тимошенко, К.Шелехов, Н.Шинкевич, Н.Ярош і багато-багато інших співробітників – усім їм наш вдячний уклін! Приносьмо свої вибачення нашим друзям – колишнім колегам, які залишилися за неминучими в такому короткому огляді словами «та інші».

Сьогодення

Коллективом кафедри сьогодні керує С.Ф.Теленик – діяльний, глибоко ерудований учений і педагог. Він вирізняється однією особливістю: енергійно, з усією самовіддачею навчаючи інших, він увесь час вчиться сам. За відносно короткий час (2-3 роки) завідувач зумів «зрушити з місця» проблему омолодження кадрів (ні на краплю не скривдивши «старих»), впровадив програму розгортання на кафедрі технічних і програмних засобів у сфері новітніх інформаційних технологій.

Навчальний процес організовано таким чином, що випускники, крім фахового диплома, мають змогу отримати кілька сертифікатів від провідних світових виробників у галузях високих інформаційних технологій. Нині на кафедрі АУТС успішно діють локальні академії CISCO й JAVA у складі навчально-наукового центру інформаційних і мережних технологій, а також центр D-Link. Студенти виявляють активну зацікавленість в отриманні новітніх знань з наступною сертифікацією за такими напрямками: інтернет-провайдинг; телекомунікації й освітні технології; загальна організація й адміністрування операційної системи LINUX; комп'ютеризовані системи керування в промисловості – промислові контролери, SCADA-системи, промислові мережі; розробка програмного забезпечення мовою JAVA й інші. Ключова ідея такої підготовки – без розумного поєднання практичної й наукової праці неможливо підготувати сучасного фахівця, готового до подальшої співпраці з роботодавцем.

В.Шекспір, якого ми згадували на початку, називав, загалом, сім періодів життя людини. Порівнюючи їх із хронологією кафедри, ми назвали три основних. Далі у класика йдуть сумні міркування про старість і відхід людини зі сцени життя. Тут, звичайно, наші асоціації щодо рідної кафедри рішуче розходяться. Ми глибоко впевнені, що творча зрілість нашого дружного колективу, яка спостерігається нині, збережеться на довгі роки, і наші молоді колеги зустринуть наступні ювілеї кафедри в її подальшому розквіті.

К.В.Біба, Є.О.Покровський, ветерани кафедри

Плідна співпраця

Нещодавно професори Леонід Омелянович Дундученко (Каліфорнія, США) і Василь Васильович Ясінський (директор Інституту моніторингу якості освіти НТУУ «КПІ») завершили підготовку до друку унікального чотирьохтомного підручника «Вища математика» для студентів і викладачів технічних ВНЗ. Серед наявних підручників з вищої математики їхня книга вирізняється оригінальним, нестандартним, високим науково-методичним рівнем викладу навчального матеріалу. Авторам вдалось так подати матеріал, щоб студент із захопленням вивчав цю науку. Вражає і жива українська наукова мова, якою написано підручник.

Заслужений працівник народної освіти України В.В.Ясінський у розмові з нашим кореспондентом висвітлює особливості щогорічних вступних іспитів до НТУУ «КПІ», розмаїті форми оцінки якості знань тощо.

Проф. Л.О.Дундученко та проф. В.В.Ясінський

Л.О.Дундученко – відомий український математик, фахівець з теорії аналітичних функцій, фахівець з теорії педагогічного досвіду: «З погляду прожитих років і педагогічної праці я можу порівняти, оцінити та хоча підкреслити високий рівень підготовки спеціалістів у Київській політехніці. Мої діти, син Тарас і дочка Ганна, закінчили КПІ, він – РТФ (1980 р.), вона – ХМФ (1974 р.), а нині успішно працюють в США, їхні дипломи визнавали, і вони, зі свого боку, цілком виправдали, можна сказати – з гідністю, ці свої дипломи».

Інф. «КПІ»

КАФЕДРИ АУТС – 60!

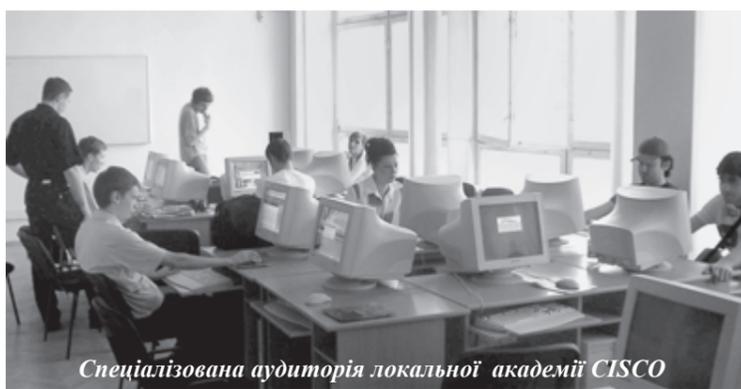
відають трьом лідерам, які її очолювали: 1945-1966 рр. – Й.І. Гребінь; 1966-1982 рр. – Ф.О. Катков; 1983-2000 рр. – А.А. Краснопрошина.

Біля витоків

Почнемо, звичайно, з незабутнього Йосипа Ілліча Гребеня, патріарха кафедри й її засновника. До її створення він працював на кафедрі автоматизації та релейного захисту енергосистем – нашої кафедральної *alma mater*. Якщо вибрати одне-два ключових слова, які б його характеризували, – це був Педагог й Інтелегент із найбільшою букви. Насамперед, у своєму відношенні до педагогіки вищої школи, тонкості якої, нюанси й складності встановлення й підтримання взаємин зі співробітниками та студентами він розумів як ніхто інший. Цураючись конфліктності й суєтності, зокрема, суспільно-політичної суєтності, проф. Гребінь зумів створити й згуртувати молодий колектив та закласти основи новітньої на той час базової спеціальності «Автоматика і телемеханіка».

У ті роки на кафедрі сформувалися три основні науково-методичні напрями:

«Автоматичне керування» (О.Г.Івахненко, В.І.Костюк, П.І.Акінін та їхні тодішні учні – майбутні доценти В.М.Ігнатенко, Г.О.Каракозов, А.Г.Кіку, С.Ф.Полив'яний, В.М.Чумаков, С.В.Шпіт та інші, які пізніше створили кадрову основу кафедри технічної кібернетики; «Телемеханіка» (Ф.О.Катков, Л.С.Венделовська, Б.М.Дідик, В.В.Маслов, О.Б.Попов, трохи пізніше – В.А.Артеменко, Ю.П.Жураківський, Л.С.Кудрицька, А.М.Луценко, В.Д.Назаров, А.О.Новачкий, Ю.А.Попадюха, Л.І.Рай, В.І.Федотов та інші); «Електромагнітна й імпульсна техніка» (М.М.Атаманенко, В.П.Кротенко, Л.Д.Кравченко, С.Г.Львова, В.С.Підліпенський, трохи пізніше – М.Я.Віштал, М.М.Малюков, А.О.Морозов, Є.О.Покровський,

Спеціалізована аудиторія локальної академії CISCO

Новий погляд

На початку 80-х кафедру очолила Аїда Андріївна Краснопрошина, наша кафедральна «Маргарет Тетчер» у кращому розумінні слова – енергійна й чарівна жінка, визнаний фахівець у сфері сучасних проблем автоматизації виробництва. Безсумнівною заслугою Аїди Андріївни стали, по-перше, наукові напрацювання щодо найактуальніших на той час проблем комп'ютеризованого керування виробництвом (гнучкі й інші автоматизовані системи), а по-друге, – створення на кафедрі атмосфери, ми б сказали, «службового товариства»: дружньої колегіальності й взаємної підтримки. Саме з того часу й до сьогодні на кафедрі закріпилася практика святкування ювілейних дат співробітників, проведення яскравих випускних вечорів й організації зустрічей з випускниками, новорічних вечорів, дружніх «посиденьок» у свята. Не тільки в цій сфері – але й у цій теж! – розкрилися таланти вихованки Аїди Андріївни – Н.Б.Рєпнікової, природженого педагога, яскравої творчої особистості, провідного викладача циклу навчальних предметів «Теорія й системи керуван-

Кадри – то велика цінність

Сьогодні на кафедрі успішно працює багато з названих вище аспірантів і молодих співробітників 60-70-х років. Та «когось уже немає, а ті далеко...». Але входять нині в шекспірівський навчаний досвідок вік і розкривають свої науково-педагогічні можливості І.О.Богатирьов, П.І.Кравець, О.М.Моргаль, Н.М.Пищаєва, В.П.Полторак, О.І.Ролик, О.А.Чемєрис. Активно висуваються на самостійні позиції молоді асистенти – наші недавні випускники Т.Безносикова, М.Букасов, Є.Глушко, В.Долина, Я.Дорогой, К.Дорошенко, В.Жеребко, Ю.Котенко, А.Писаренко. У наукових лабораторіях факультету й кафедри успішно працюють наші «супердосвідчені» кадрові співробітники Г.А.Аракелян, В.Ф.Гришко та інші. Навчально-педагогічний процес якісно забезпечують наші колеги з великим досвідом і глибокими знаннями Т.Г.Власова, Н.М.Дармограй, Н.В.Кузьменко, Т.М.Мазур, А.О. Поліщук, Т.Ю. Радугіна, О.В.Циганкова, О.В.Щербань та їх молоді помічники.

У різний час на кафедрі успішно працювали В.Агабалов, О.Варваров,

9 ЛИСТОПАДА – ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

ВИТОКИ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

Нема необхідності доводити, що наші пращури зовсім не жили в умовах беззаконня та сваволі, навпаки, вони свято шанували закони, що дісталися їм від попередників. Певен, коли б вони записували їх на камені, як славнозвісний вавилонський цар Хаммурапі, то, можливо, до нашої доби збереглися б значно старші писемні пам'ятки давньослов'янської законотворчості, аніж звід звичаєвого права, що діяв на теренах Київської Русі в IX–XI ст., відомий як «Закон Руський».

Про існування у слов'ян власної («докириличної») писемності незалежно свідчать деякі дохристиянські пам'ятки, зокрема відоме Корсунське Євангеліє IX ст., написане давньоруським письмом. Але не тільки воно. На думку відомого російського філолога-слависта XIX ст. академіка І. Срезневського, «і до 988 р.» на Русі «були книги... і за княгині Ольги, і за Оскольда й Дира, і навіть раніше». Причому, наголошує він, то були не лише «списки праць учителів слов'янських Костянтина й Мефодія та їх учнів... але й домашні руські» (тут і далі виділена автора. – Ред.), про що свідчать... оповідь самого Костянтина-філософа, який побачив у Корсуні руський переклад Євангелія та Псалтиря ще в ті часи, коли сам він не починав свого подвигу освічення слов'ян...».

Більш детально ця обставина описана в «Моравсько-паннонському житті Костянтина й Мефодія». А в редакціях т. зв. «Полкової Палеї» наведено ще таке: «І грамота руська явлена Богом дана в Корсуні Русину; від неї ж навчився філософ Костянтин, оттуду слов'ян» (тобто, склавши на її підставі свою абетку, – М.Л.) написав [книги] руським гласом...».

Інформативне значення цього повідомлення, наголошує доктор історичних наук М. Брайчевський, важко переоцінити, оскільки «воно незаперечно засвідчує наявність руської книжності до виникнення кириличного алфавіту». З нього також «стає ясним, що переклади християнських книг на слов'янську (руську) мову існували ще до моравської місії Кирила й Мефодія». Відомий історик схильється до думки, що ті книжки були писані протоглаголицею (в основу якої, ймовірно, покладено «русько-хазарське» письмо рунічного кшталту).

Звертаючи у своїх «читаннях про давні руські літописи» увагу на те, що у «Повісті временних літ» (а Нестор-літописець жив на зламі XI–XII ст.) «є згадки про події не лише VII–VIII ст., а й більш ранніх, і ряд річних чисел починається в ній з 6360 (852 року)», І. Срезневський зазначає, що навіть коли вилучити ті з них, котрі могли бути «запозичені з візантійсь-

ках, другий – 874 року, за часів Аскольда. І тільки пізніше – в третій редакції «Повісті временних літ» – «вони [були] перенесені на 907 та 911 рр., тобто на час врядування Олега». У дослідженні М. Брайчевського «Літопис Аскольда» наведено розгорнений текст договору між «греками і Руссю», датований 2 вересня 867 р. [«в жодному разі не було б сміливим припущенням про належність якихось форм писемності уже русам антського періоду (в VI–VIII ст.)»]. Це, можливо, й була т. зв. протокирилиця, котра, як наголошує відомий київський історик і палеограф С. Висоцький, «значно старша за глаголицю».

Із цим, до речі, непогано кореспондується повідомлення про знайдену в 1803 р. П. Сумароковим на Тамані плити з білого мармуру, на якій, як повідомляє професор С. Шелухін, вирізьблено «грецький напис майже цілком слов'янськими літерами, якими потім писали в Києві». Дослідженню цього напису, відомого як «Напис Євпатерія», знаний російський історик В. Латішев присвятив велику статтю, в якій зокрема доводить, що «напис належить до періоду царювання імператора Маврикія і саме до 590 року».

Тож не на порожньому місці виникла згодом Київська писемна школа, до якої, на думку провідних

сучасних славистів, належав і автор славнозвісної перлини руської писемності «Слова о полку Ігоревім». Зауважимо, що хоча розвиток Київської писемної школи (до речі, «однієї з найдавніших графічних систем Європи», як зазначає С. Висоцький), став важливою складовою частиною культури Київської держави і є незаперечним свідченням її цивілізованості, цим набуток згаданого культури, звісно ж, далеко не обмежуються: до загальнознаних культурних надбань наших предків слід віднести також багату писемну творчість і правічні колядки, виготовлення ювелірних прикрас і тисячолітні традиції писанкарства, досягнення в храмово-та містобудуванні й культурі землеробства, прадавні традиції вироблення одягу і величезну скарбницю освячених тисячоліттями звичаїв – та хіба все перелічиши!

Тому не маємо жодних підстав почуватися меншовартими в сім'ї інших європейських народів, устидатися нав'язаного нам примарного «варварства» наших предків... Більш детально про витоки української писемності можна дізнатися з монографії автора «Обережно: міфи!» (2003 р.).

Михайло Лукінок, ст. викладач ІХФ

9 ЛИСТОПАДА – ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

Чи кожен редактор може бути письменником? І чи повинен редактор вміти "писати"? Суперечки навколо цього "вічного" питання тривають, мабуть, з часів виникнення цієї професії. Та для гостей нашої літературної сторінки цієї дилеми не існує. Вони не тільки вчаться на редакторів, але й самі пишуть як поезію, так і прозу.

Юні початківці-письменниці – студентки третього курсу (сп. СР-31 та СР-32) ВІП спеціальності "Видавнича справа та редактування". Проба їхнього пера відбулася в літературно-художньому альманасі "Крила" (2003-2004), а збирала й опрацьовувала ці роботи старший викладач Вікторія Вікторівна Хоню.

Твори дівчат вміщено в рубриці "Редактори сміються". Все з назви рубрики зрозуміло, що на її сторінках читач зустрінеться з гумором в різних його проявах. Майбутні професіонали-віртуози видавничої справи у своїх поезіях, "переспівах" класиків російської та української літератури і навіть драматично-мелодраматично розкривають, жартують та весело обігрують тему спосунків між автором та редактором. Зустрічаються навіть страшні "видавничі трилери" та "епічні трагедії" на цю тему, але всі ці "страшилки" – лише пересторога незрозумілим редакторам та авторам, які не можуть чи не хочуть знайти спільної мови. Дівчата ж, насправді, – дуже веселі та привітні. Поспілкувавшись з ними, розумієш, що вони цікаві спірозмовниці, досить самокритичні щодо своїх творів, але цілеспрямовані та впевнені у собі особистості. Вони розповіли нам, як і про що вони пишуть, відкрили власні секрети написання "шедеврів" поділилися своїми планами та мріями про майбутнє. Спільним для цих студенток-редакторів є те, що вони впевнені у правильності вибору своєї професії та хочуть пов'язати своє життя з видавничою справою.

КОЦАР АННА

Народилася у місті Рівне, де закінчила Рівненський міський економічно-правовий ліцей. Ще у школі писала поезію, які були сумними і трагічними, – таким чином Аня виплескувала на папір свої сумні думки чи погані настрої, які іноді бувають у житті кожного. Цікаво, що потрапивши до КПІ, вона почала писати гумористичні вірші. Просто тепер у житті цієї життерадісної студентки на погані настрої не вистачає часу. Аня багато читає, займається плаванням, вивчає англійську мову, а в цьому році ще й вирішила взяти участь у конкурсі краси "Міс-Поліграфія" на рідному ВІП.

ТИМОШЕНКО ОКСАНА

Оксанка народилася і виросла у смт. Десна на Чернігівщині. Ще в дитинстві на запитання, ким вона хоче стати, коли виросте, вона впевнено відповіла – письменницею. "Всі, чомусь, дуже сміялись", – говорить з посмішкою дівчина. З дитинства писала віршички, історії-вигадки, які

називала "казками". Апогей "творчості" припав на важливий період у житті кожної дівчини, коли з'являється перше кохання, хвилювання і трагедія душі, пов'язані з ним, страждання...

Тепер Оксана вчиться на редактора. Свої твори пише наодинці з собою та власними думками у цілковитій тиші. Є в неї смілива мрія – написати великий роман. Задумка вже є, потрібно самовдосконалюватись, розвивати свої літературні здібності та чекати натхнення.

ФЕСЕНКО ЛЕСЯ

Народилася у Броварщині, у живописному селі Літки. Навчаючись у Літківській загальноосвітній школі ім. М.С.Стельмаха, брала участь у численних олімпіадах і конкурсах, надсилала

перед очима читачів постане щось дійсно небачене...

ФАЛЬКОВСЬКА ІРИНА

Народилася в місті Малині (Житомирської області). У школі Іра зрозуміла, що її покликання – література. Вона писала у районну газету, а після закінчення школи вступила до КПІ. Вибір спеціальності у ВІП "Видавнича справа та редактування" не був випадковим, Ірина вважає це найважливішою подією свого життя.

Дівчина пише гумористичні вірші, адже посмішка, сміх та гарний настрій – те, чого так не вистачає у житті багатьох людей.

Своє майбутнє Іра уявляє лише у сфері видавничої справи.

Редактори сміються

Зліва направо: Коцар Анна, Трінько Ольга, Фальковська Ірина, Назарець Інна, Тимошенко Оксана, Фесенко Леся

замальовки про красу природи свого рідного села до районної газети "Нове життя". Це була перша літературна спроба. Справжню любов до літературного слова Леся відкрила вчителем української мови та літератури. Так Леся зробила свій вибір, вступила до КПІ на видавничо-поліграфічний факультет. Зараз почала писати автобіографічні есе. Але творчий пошук свого жанру і стилю триває.

НАЗАРЕЦЬ ІННА

Інна закінчила Сарненський колегіум ім. Т.Г.Шевченка, що на Рівненщині після чого вступила до НТУУ "КПІ". Їй imponує писати твори в публіцистичному стилі. Інна вважає, що з неї може бути непоганий журналіст. Та нещодавно вона захопилася поезією. Таке відкриття вона зробила на парах з російської мови. Виконавши чергове завдання з цього предмету у віршованій формі, Інна захопилася і тепер із задоволенням пише поезію.

Дівчина мріє написати щось "велике", можливо, філософське. А методика у неї така: писати, коли є натхнення, і ретельно збирати ці записи – можливо, пізніше

КОРНІЄНКО ОЛЬГА

Оля дуже енергійна та життерадісна. Це одразу помітно. Спочатку вона відкрила секрет, що пише у двох випадках: якщо "нападе" натхнення і від нього нікуди подітись, або... з примусу. Вона зізнається, що її натхнення прокидається в екстремальних ситуаціях. Наприклад, коли за півгодини потрібно щось написати. Її найкращі твори народжувались в останню хвилину.

Її роман у віршах "Автор і редактор" – смілива інтерпретація листа Тетяни до Євгенія ("Євгеній Онегін" О.С.Пушкіна), в якому Тетяна виступає автором і просить молити Євгенія-редактора не бути надто суворим до її творів. Дуже цікава задумка – ось так сміються сучасні редактори.

Пише Оля і лірику, та все ж більше любить добрий гумор.

ТРІНЬКО ОЛЬГА

Оля родом з невеликого містечка Орджонікідзе (Дніпропетровської області), та все своє життя прожила в Києві. Багато подорожувала, старанно вчилася в школі, відвідувала різноманітні гуртки. А в 12 років шалено (як же можна по-іншо-

му) закохалась. І почала писати вірші. Тепер про них воліє не згадувати – заздало воно "білі", без рими, суцільні три крапки, емоції, почуття і т.д. і т.п.

Як не дивно, вступивши до інституту, Оля кинула писати. Натхнення з'явилося наприкінці першого курсу, але тепер це повноцінні поезії гумористичного змісту, а також невеличкі есе. Оля розповіла, що читаючи їх вдома, вся родина дивується – і звідки "воно" в неї береться, треба ж мати таку фантазію!

Зараз Оля працює кореспондентом у журналі "Соціальне партнерство", а майбутнє... майбутнє покаже.

Ми бажали нашим юним письменникам того самого великого натхнення, без якого "не пишеться і не думається", а також успіхів у навчанні, випрацювання сподівань та здійснення найсміливіших мрій. Хтозна, можливо, серед цієї плеяди студенток-редакторів (адже всі вони навчаються на одному курсі, в паралельних групах) у майбутньому будуть талановиті письменниці.

Майя Заховайко

Пропонуємо уривки віршів, опублікованих в альманасі "Крила".

Ольга КОРНІЄНКО

АВТОР І РЕДАКТОР

Автор: Я к Вам пишу – чого же боле? – Все, что хочу теперь издать, И Вы извольте проверять. Теперь, я знаю, в Вашей воле Меня ошибкой наказать, Но Вы к моей несчастной прозе Хоть каплю милости храня, Вы не исправите меня! Сначала я издать хотела... Поверьте: моего труда Вы не читали б никогда, Когда б возможность я имела Издать свой труд, минуя Вас, Не виделься бы мы сейчас!!!

Анна КОЦАР

Рече та стогне автор роздратований – Сердитий же редактор завива, Додолю кидас рукопис пошматований, Письменника бездарним назива. Письменник рве на голові волосся, Вживає в мові нецензурні слова, І навіть пара, мов в дракона з носа, В очах редактора то вирина, то потопа. Навіщо так знущатися з живого?! Живе, бо створював його, як Бог, З нічого: з думки та бажання вольового. Не нищ, редакторе, душі моєї монолог.

Оксана ТИМОШЕНКО
ШЕДЕВР

Пару місяців назад Захотела я наград. Я поему написала И в редакцию собралась. Вот пришла я, помолдилась, Постучала – удивилась: Было тихо в кабинете, Будто спят грудные дети. Вдруг внезапно, словно гром,

"Проходите!", – крикнул он. Мои ноги подкосились, Руки страшно затрусилась, Я поправила прическу И расслабила ладошки. "С добрым утром", – прошептала И уверенней сказала: "Вот поэма, прочитайте И в печать скорей отправьте".

Інна НАЗАРЕЦЬ

ЯК ПЕС З КОТОМ

Знову валт, і шум, і гамір, Знов шалений має намір Автор: по своїй статті Знов подався до судді. Грізно брови насупивши, Той поріг переступивши, Грюкнув кулаком об стіл, Загорлав, як дикий вил: – Де закон, який знавця Захистить від видавця?! – Тихше, тихше, не кричіть, Потихеньку розкажіть, Хто порушує вкотре Ваше право авторське, Бо вже тричі за ці дні Ви навідалися сюди.

Леся ФЕСЕНКО

Не думав ніколи Великий Кобзар, Що авторство стане приводом чвар, Що всі будуть прагнуть писати хотіти, Маленькі і юні, й вже зовсім не діти. Писати про неньку свою Україну – До цього привчати муть кожну дитину. Про вовка у лісі, про птаха на гілці, Про іній на стрісі, про "брата на стрілі". А що як в країні почнуть всі писати І раптом захочуть це все видавати?! Не знаю, не знаю, що владі робити, Редакторську справу аби відродити. Це ж треба іще познаходити людей, Щоб вміють і хочуть писати для дітей, Для дорослих, для старих, Ще й не викликати сміх!

Ірина ФАЛЬКОВСЬКА

Про Тараса і невизнаний шедевр

Геній був мій друг Тарас, Писав твори повсякчас. Віршик, повість чи новелу, Каламбур, а чи поему, Про сучасне про життя, Про кохання й небуття. Якось твір свій прочитавши, Силу слова з'ясувавши, Тарас скрикнув: "Геніально! Це ж нетлінно, бездоганно, Ти талантище, Тарас – Люди ж бо не знають вас!"

Ольга ТРІНЬКО

Редактор жив собі мирно, Нікого не бив, не ковав. Якось став собі зранку сумирно – І його автор взяв і затопав. Й полетіла душа його в небо До мрії і рожевих казок... Ось приклад, як робить не треба І виправляти дурних помилок.

МУЗЕЙ НАШОГО МІСТА

Друкарня Києво-Печерської лаври. XVII-XIX ст.

Музей створено у 1972 р., у Міжнародний рік книги, що відзначався за рішенням ЮНЕСКО. Розміщений він на території Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника в будинку колишньої лаврської друкарні, яка безперервно діяла понад 300 років (початок XVII ст. – 20-і роки XX ст.).

У музеї зібрані багаті скарби книжкової культури українського народу. Експозиція висвітлює історію вітчизняної книги та книжкової справи від часів Київської Русі і до наших днів. Мовою експонатів розповідається про створення писемності у східних слов'ян, про рукописну книгу X-XVI ст., про зародження друкарства в Європі, початок і розвиток кириличного книго-

друкування, видавничу діяльність Івана Федорова, інших видатних творців української книги XVI-XVIII ст., про Києво-Печерську, Львівську, Острозьку, Почаївську, Чернігівську друкарні.

Представлено видання XIX-XX ст. з різних галузей знань, а також періодику, книжкову графіку, документи, книгознавчі матеріали, зразки друкарської, поліграфічної техніки, паперу, шрифтів тощо.

МУЗЕЙ КНИГИ І ДРУКАРСТВА УКРАЇНИ

У музеї можна ознайомитись із своєрідним художнім оформленням книжок багатьма талановитими митцями минулого і сучасності, оглянути книги, оформлені карбуванням по золоту, сріблу, в оправах зі шкіри, оксамиту, фініфетовими прикрасами. Показано розвиток історичних форм книги, її архітектоніку. Експонують-

ся видання, відзначені високими нагородами міжнародних і республіканських виставок містечка книги, мініатюрні книжки, видавничі марки, документи самвидаву, видання української діаспори в багатьох країнах світу. Кому ж не цікаво побачити найдавніші рукописи, перші друквані книги, обладнання, на якому їх виготовляли, а також поглянути на старі-старі газети й підручники, за

якими навчалися ще пра-прабабусі?

Усе це чекає на відвідувачів музею щодня, крім вівторка, з 10-00 до 18-00. Вартість квитків для дорослих – 2 грн., студентів – 1 грн.

Інф. "КП"

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»
газета Національного технічного
університету України
«Київський політехнічний інституту»

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221

☎ гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ГНАТОВИЧ

Редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й.БАКУН

Комп'ютерний набір
Л.М.КОТОВСЬКА

Коректор
О.А.КІЛХЕВИЧ

Рестраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.
Друкарня АТЗТ«Атопол»,
м. Київ, пр. Московський, 9
Тираж 1500

Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається
з авторською.